

මේ පරතරය පිටු දකිමු

ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු ආසියාතික රටවල ජනතාවගේ ප්‍රධාන ආහාරය සඳහා විශාල වශයෙන් සහල් නිපදවනු ලබන අතර, සහල් පරිභෝජනය කරනු ලබන සංඛ්‍යාව ලෝකයේ ජනගහනයෙන් අඩකටත් වැඩිය. සහල් නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේ දී ශ්‍රී ලංකාව 1980 දශකයේ අවසාන භාගයේ දී සහලින් ස්වයංපෝෂිත වීමේ ආසන්න-යකට පැමිණි නමුදු දැන් නැවතත් භාරදුර අවස්ථාවකට මුහුණ දී සිටී. ශ්‍රී ලාංකික ගොවියා දිවා රෑ, අව-වැසි නොබලා, වෙහෙස මහන්සි

එතරම් බැරැම් කායයක් නොවන බැව් පැහැදිලි කරුණකි. එහෙත් දැනට ගොවීන් විසින් ප්‍රායෝගිකව නිපදවනු ලබන වී අස්වැන්න ගැන සලකා බැලීමේ දී නිතරම පයෙහිපණ අංශය මගින් දක්වා ඇති පරිදි ඒ ඒ වී වර්ගයන්ට අදාළ අස්වනු ප්‍රමාණයක් ලබාගන්නා බවක් නොපෙනේ. එමෙන්ම පයෙහිපණ මට්ටම හා ගොවියාගේ මට්ටම අතර පවතින මෙම අස්වනු පරතරය ද ඉතා පුළුල්ය. මේ පරතරය පියවා ගත හැකි වූ දිනක ශ්‍රී ලංකාව සහලින් ස්වයංපෝෂිත වනවා පමණක් නොව පෙර රජ දවස සඳහන්ව ඇති පරිදි නැවතත් පෙරදිග ධාන්‍යාගාරයක් කළ හැකි වනු නිසැකය.

එච්. එම්. විජේරත්න බණ්ඩාර
 කෘෂිකම් නිලධාරී,
 සේවා සුසංකරණ අභ්‍යාස ආයතනය,
 පේරාදෙණිය

වෙමින් ආහාර නිෂ්පාදන කායභාවලියෙහි යෙදී සිටිය ද, අස්වැන්න රැස්කරන බොහෝ අවස්ථා වලදී ඔහුගේ මුඛගෙහි සිනා රැල්ලක් වෙනුවට වේදනාවක සේයාවක් පිළිබිඹු වනු දැකිය හැක. ඇතැම් විට මහන්සියේ තරමටවත් නොවටිනා අඩු අස්වැන්නක් ලැබීම එයට හේතුවයි.

මෙම අස්වනු පරතරය ගැන කරුණු සාකච්ඡා කිරීමේ දී ශ්‍රී ලංකාව, සහල් නිෂ්පාදනයේ ඇත අතීතයේ තත්වයට වඩා මෑත තත්වය එනම් වසර 60 කට පමණ පෙර ලබා ඇති අස්වැන්න ගැන සලකා බැලීම කාලෝචිතය. 1920 දශකය තුළදී ශ්‍රී ලාංකික ගොවියා අක්කරයකට ලබාගත් වී අස්වැන්න බුසල් 20 ක් පමණ වූ බවට සාධක ඇත. විදේශිකයින්ගේ ග්‍රහණයට කිහිප වරක්ම අප රට යටත්ව තිබීම සහ වෙනත් නොයෙකුත් හේතූන් නිසා ක්‍රමයෙන් ශ්‍රී ලාංකිකයා තුළ ගොවිතැන කෙරෙහි තිබූ ඇල්ම අඩුවී එය නොසලකා හරින තත්වයකට පත්වීම ප්‍රධාන වශයෙන් මෙසේ අස්වැන්න අඩුමට බලපා ඇති එක් කරුණකි.

දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ වී වගා කරනු ලබන මුළු බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර් 772599 කි. මෙය 1989/90 වර්ෂයේ කෘෂිකම් ක්‍රියාත්මක සැලැස්මේ දක්වා ඇති ප්‍රමාණයයි. නව කෘෂිකාර්මික ක්‍රම හරි හැටි අනුගමනය කරමින් මෙම බිම් ප්‍රමාණයෙහි දැනට කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිර්දේශ කර ඇති නව වී වර්ග වගා කරන්නේ නම් ශ්‍රී ලංකාව සහලින් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට

ශ්‍රී අභිජනනය කුලීන් සිදු වූ නිෂ්පාදන පෙරලිය

1940 දශකය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ වී නිෂ්පාදනය අක්: 1 ට බුසල් 20 සිට 40 දක්වා වැඩිවී ඇත. එවකට පැවති දේශීය වී වර් අභරින්ම කෝරාගත් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා දුන් පවට පෙරලීමේ 2462/11, මූරුංගා කායන් 302, පොඩ් වී ඒ-8, ඒ. ටී. බී. 16 පොත්කාලී, දෙවැරැද්දේ වැනි වී වර් වගා කිරීමට කෘෂි විද්‍යාඥයින් විසින් ලබාදීම නිසා එවැනි අස්වැන්නකට හිමිකම් කීමට ශ්‍රී ලාංකික ගොවියාට හැකිවිය.

1958 වසර ශ්‍රී ලංකා සහල් නිෂ්පාදන ඉතිහාසයේ දීප්තිමත් වසර වශයෙන් හැඳින්විය හැක්කේ එවකට බතලගොඩ මධ්‍යම වී අභිජනන ආයතනයේ ගොවිපල් කළමනාකරු වශයෙන් සේවය කළ හෙක්ටර් විරරත්න මහතා (දැනට විශ්‍රාමගොස් සිටින ආචාර්ය හෙක්ටර් විරරත්න) විසින් එව-4 නම් වූ ආශ්වර්සමක් දෙමුහුන් වී වර්ග පළමු වරට ශ්‍රී ලාංකික ගොවි ජනතාව අතරට පත් කිරීම නිසාය. දැනට එම වී වර්ග නිකුත් කර වසර තිහකටත් වැඩි කාලයක් ගත වී ඇති නමුත්, අද දක්වාම ගොවියා එව-4 වගා කිරීමට පෙළඹී සිටින්නේ එහි අද දවසට ද ගැලපෙන උසස් ගුණාංග කිහිපයක්ම ගැබ් වී ඇති නිසාය. එම වී වර්ගයේ අස්වනු හැකියාව ප්‍රධානම මට්ටමේ දී අක්කරයට බුසල් 110 ක් වූ අතර එකල එය අධික අස්වැන්නක් ලබාදුන් එකම දෙමුහුන් වී වර්ගය ද විය. මෙයින් පසුව ජාතික මෙන්ම ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ද ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වූ වී නිෂ්පාදනයේ නව තාක්ෂණය හේතු කොට ගෙන 1970 දශකයේ අවසාන භාගය වන විට ප්‍රධානම මට්ටමේ දී අක්කරයකට වී බුසල් 200 ක පමණ අස්වැන්නක් ලබා දීමේ

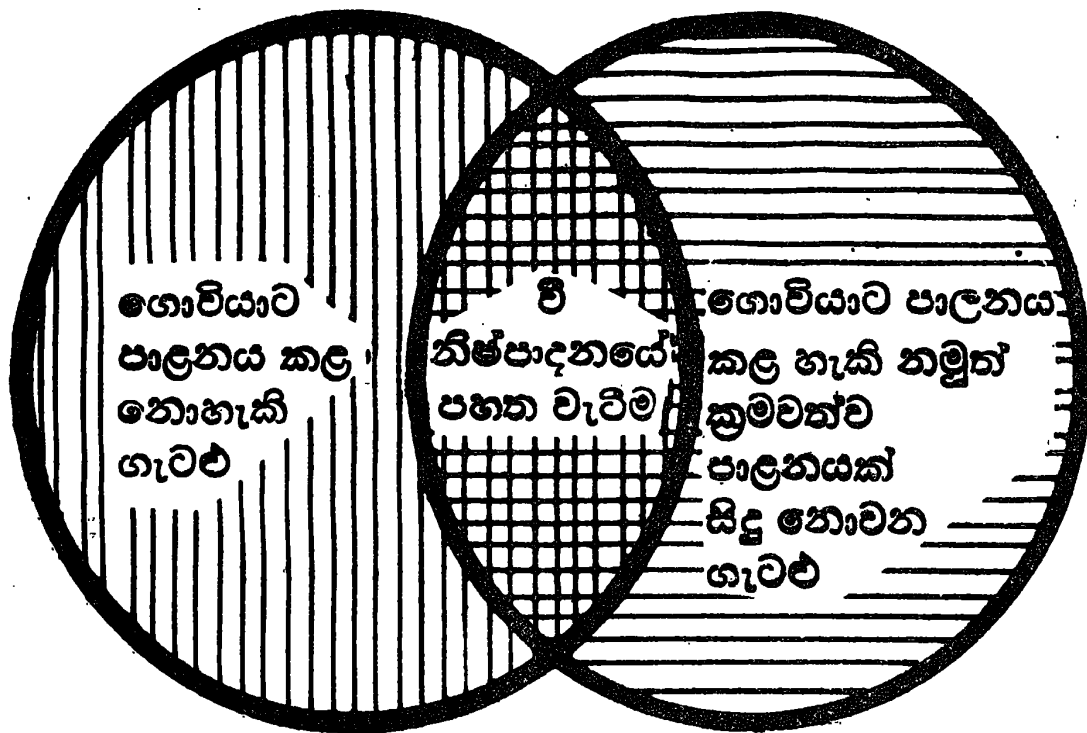
හැකියාව ඇති වී වර් රාශියක්ම බිහිකර ජනතාව අතරට පත් කිරීමට ශ්‍රී ලාංකාවේ ප්‍රධානම අංශය සමත් විය. මෙම අස්වනු ප්‍රමාණය නව දුරටත් වැඩි කිරීම ප්‍රධානම අංශයේ අරමුණ නොවේ. අප රට සහලීන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට එම අස්වනු ප්‍රමාණය ප්‍රමාණවත් වන අතර නව සංකල්පය වී තිබෙන්නේ, කාමීන්ට සහ රෝග වලට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවක් ඇති එමෙන්ම උසස් ගුණාත්මයකින් යුත් සහල් නිපදවා ගත හැකි වී වර් බිහි කිරීමයි. මෙය හරිත විප්ලවයේ විශාල ජයග්‍රහණයක් වශයෙන් හැඳින්විය හැක.

ශ්‍රී ලංකාවට සහලීන් ස්වයංපෝෂණය විය නොහැකි ද?

අධික අස්වනු ගෙන දෙන වී වර් රාශියක්ම දැනට අප සතුව ඇති බැවින් ද, මහවැලි උඩවලවේ ආදී මහා පරිමාණයේ ව්‍යාපාර රාශියක්ම සංවර්ධනය වී ඇති නිසා වගා බිමේ ප්‍රමාණය පෙරට වඩා වැඩි වී ඇති බැවින් ද, ශ්‍රී ලංකාව සහලීන් ස්වයංපෝෂිත කිරීම ඉතා බැඳුරුම් කායනීයක් නොවූව ද, එම ඉලක්කය කරා යන ගමන ප්‍රමාද කෙරෙන වෙනත් බාධක රාශියක්ම ඇති බව පැහැදිලිය.

1987 වර්ෂය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ වී වගා කරන ලද මුළු බිම් ප්‍රමාණයෙන් 96% ම නව නිර්දේශිත වී වගා කිරීම සඳහා යොදාගෙන තිබුන නමුත්, පෙර සඳහන් කළ පරිදි ඒ ඒ වී වර්ගයට නියමිත අස්වනු හැකියාවට වඩා පහත් මට්ටමක අඩු අස්වැන්නක් නිතරම ගොවියාගේ ක්ෂේත්‍රයේ නිපදවනු ලැබේ. මෙසේ අස්වනු අඩු වීමට හේතු වී ඇති ගැටළු ප්‍රධාන ආකාර දෙකකට බෙදා දැක්විය හැක.

වී නිෂ්පාදන ගැටළු

ආ වතුර, නියඟය, අධික උෂ්ණත්වය, අධික සුළඟ ආදී ගොවියාට මහ හරවා ගත නොහැකි කාලගුණික සහ දේශගුණික බලපෑම් මෙන්ම, වසංගත රෝග කෘමි හානි වැනි දෑ නිසා විශාල අස්වනු හානි ඇතැම් කන්න වලදී සිදු වෙනු දැකිය හැකිය. මෙවැනි බලපෑම් “දේව උදහසකින් සිදුවේ” ය යන්න ඇතැම් අය තවමත් විශ්වාස කරති. ඒ අතරම තවත් පිරිසක් තමන්ගේ “වාසනාවේ තරම එපමණකි” යි සිතා සිත සනසා ගැනීමට ද පුරුදුව සිටිති.

“දැන වෙළඳාම නොදැන ගොවිතැන” යනුවෙන් ජනවහරේ පැවැත්වෙන කියමන මේ අනුව පැවැතෙන්නකැ යි සිතිය හැකිය. වෙළඳාම කරන්නා කලින්ම තම ලාභය හෝ පාඩුව ගැන ප්‍රත්‍යක්ෂ ඥානයකින් යුතුව කටයුතු කරන නමුත්, ගොවිතැන එසේ නොවේ. එහි ප්‍රතිඵලය කලින් කිව නොහැක්කේ ගොවියාට පාලනය කළ නොහැකි ඉහත කී හේතූන් නිසාය.

ප්‍රතිඵලය කලින් දැන වෙළඳාමත්, ප්‍රතිඵලය කලින් නොදැන ගොවිතැනත්, යන්න එම කියමනේ සැහවී ඇති නියම අර්ථයයි. වගා කන්නයක්ම බලා සිටීමෙන් හසුව වුවද ගොවියාට ඉහත කී (පාලනය කළ නොහැකි) කරුණු නිසා තමන් නෙලා ගන්නා අස්වැන්න ගැන සර්ව විශ්වාසයක් තැබිය හැකි නොවේ.

එසේ වුවද ගොවියාට පාලනය කළ හැකි ගැටළු වලින් ද නොදන්නාකම හෝ නොසැලකිලිමත්කම නිසා ගොවිතැනින් බොහෝ පාඩු සිදු කර ගන්නා අවසාන දැකිය හැකිය. මෙවැනි ගැටළු ආකාර තුනකට බෙදා දැක්විය හැකිය.

1. ගොවියා පිළිබඳ ගැටළු
2. වගා ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ ගැටළු
3. සැපයුම් සහ සේවාවන් පිළිබඳ ගැටළු වශයෙනි.

1. ගොවියා පිළිබඳ ගැටළු

1.1 වගා කන්නය ප්‍රමාද කිරීම

කන්නයට අනුව වී වගා කිරීමෙන් ගැටළු රාශියක්ම මහරවා ගත හැකි වන බව පැහැදිලි කරුණකි. විශාල වාරිමාර්ග ක්‍රමවල පමණක් කන්න රැස්වීමේදී ගන්නා තීරණය පරිදි ඒ ඒ දින වකවානු අනුව කන්නයට වගා කටයුතු කෙරෙන නමුත්, මුළු කුඹුරු බිම් ප්‍රමාණයෙන් 30% පමණ වූ අහස් දියෙන් පෝෂිත, විශාල කුඹුරු බිම් ප්‍රමාණයකදී විශාල වාරිමාර්ග වලින් පෝෂණය නොවන ඇතැම් කුඹුරු බිම් රාශියක් ද එසේ සිදු නොවන බැව් පෙනේ.

බොහෝ ප්‍රදේශවල ගොවීන් තම කුඹුරු බිම් වලට හෝ, ආශ්‍රිත වැව් වලට වම්බාලා ලැබී පිටාර ගලන තෙක් බිම් සැකසීමේ කටයුතු ප්‍රමාද කිරීමට පෙළඹී සිටිති. ඒ හේතුව නිසාම වගා කන්නය ප්‍රමාද වීමද අනිවාර්යයෙන්ම සිදු වේ. එයින් වගාවේ වඩිතයට හිතකර සුයෑම් ශක්තිය නිසි පරිදි පැළෑටිත්ට නොලැබී යාමට ඝන කාමීන් සහ රෝග උවදුරු වසංගතාකාරයෙන් පැතිර යාම කෙරෙහි මහත් සේ බලපෑමට ඉඩ තිබේ. වෙනත් විකල්පයක් නොමැති බැවින් වගා කන්නය ප්‍රමාද වන විට කෙටි වයස් වී වගා කිරීමට ඔවුහු පෙළඹෙති.

1.2 සුක්ෂ්ම වගා ක්‍රම අනුගමනය නොකිරීම

විශේෂයෙන් මාස 4 ට අඩු කෙටි වයස් වී වගාවල ගොයම් පැළෑටියේ වඩිතයට බාධා කරන මොනයම් ආකාරයක හෝ බලපෑමක් ඇති වුවහොත් විශාල වශයෙන් අස්වැන්න අඩු වේ. කාමීන් හා රෝග උවදුරු, ජල ප්‍රශ්ණ, වල් පැළෑටි ප්‍රශ්ණ ආදී බාධක ඇතිවීම නිසා කෙටි වයස් වී වගාවල ගොයම් පැළෑටියේ වඩිතය වේගයෙන් පිරිහී යයි. පිරිහීගිය ශක්තිය නැවත උපයාගෙන ප්‍රකෘතිමත් වීමට එම පැළෑටියට ලැබෙන වඩික කාලය ඉතා කෙටිවීම මෙසේ අස්වනු අඩුවීමට බලපාන ප්‍රධාන හේතුව වේ.

එබැවින් අනිවාර්යයෙන්ම කෙටි වයස් වී වගා වගා කිරීමේ දී වැඩි අස්වැන්නක් ගැනීම සඳහා උසස් ශිල්පීය ක්‍රම ඉතා සුක්ෂ්ම අන්දමින් අනුගමනය කළ යුතුය.

1.3 වී ගොවිතැන යැපුම් මට්ටමට සීමාවී තිබීම

වී නිෂ්පාදනය මෙසේ පහත බැසීමට අනියම් වශයෙන් බලපා ඇති තවත් කරුණක් නම්, ශ්‍රී ලංකාවේ කුඹුරු බිම් ප්‍රමාණයෙන් 50% ක් පමණ යැපුම් මට්ටමට ද වඩා පහතින් තිබීමයි. එම වගාකරුවන් ජීවනෝපාය මාර්ගයක් වශයෙන් වෙනත් රැකියාවන් හි නිරත වන අතර තුරදී වී වගාව ද කරති. එහිදී උපරිම නිෂ්පාදනයක් ලබා ගැනීම සඳහා යොමු කෙරෙන අවධානය මදවීම ද නිෂ්පාදනය අඩුවීම කෙරෙහි බලපා ඇත. ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවය වී ඇත්තේ තම පවුලේ අවශ්‍යතාවයට සරිලන සහල් වික පමණක් නිපදවා ගැනීම හෝ අණ පතක් වැනි නිකීමය අංශයෙන් තම කුඹුරු බේරා ගැනීම පමණක් විය හැක. කම්කරු ශ්‍රමය සහ ද්‍රව්‍ය මිළ ඉහලයාම නිසා මෙවැනි බිම් ඒකක වලට ඔවුන් දක්වන සැලකිල්ල ද ඉතා අල්පය.

1.4 ගතානුගතිකත්වයට ගැහි වීම

වී නිෂ්පාදනය පිළිබඳ නව ශිල්පීය ක්‍රම රාශියක් හඳුන්වා දී තිබුනද ඒවා ක්ෂේත්‍රයේදී හරිහැටි අනුගමනය නොවීම අස්වනු අඩුවීමට බලපා ඇති ප්‍රධාන හේතුවයි. ඇතැම් විට වී වගා කිරීමෙන් පසුව අස්වනු නෙලා ගැනීමට පමණක් වගා ක්ෂේත්‍රයට යන ගොවි මහතන් ද අප රටේ තවමත් නැතැයි කිව නොහැක. නිතරම වනිමාන තත්වය තුළ වියදම් සහ ශ්‍රමය අඩුකර ගැනීමේ කරුණු කෙරෙහි ගොවියාගේ අවධානය වැඩි වශයෙන් යොමු වී තිබීම මෙවැනි අස්වනු පරතරයක් ඇතිවීමට බලපා ඇති තවත් හේතුවකි. නව නිර්දේශිත වැඩි අස්වනු දෙන වී වගාවක් තම ක්ෂේත්‍රයේ වගා කරගත් පමණින් අස්වනු වැඩි කර ගැනීමට නොහැකි වන බව අපි දනිමු. අදාල සාක්ෂි සප්තයම කලට

වේලාවටත් නිවැරදිවත් අනුගමනය කිරීම වී අස්වැන්න වැඩි කිරීම කෙරෙහි බලපාන ප්‍රධාන කරුණ බවට පිළිගත යුතුය.

1.5 ජල පාලනය පිළිබඳ දක්වන නොසැලකිලිමත් බව

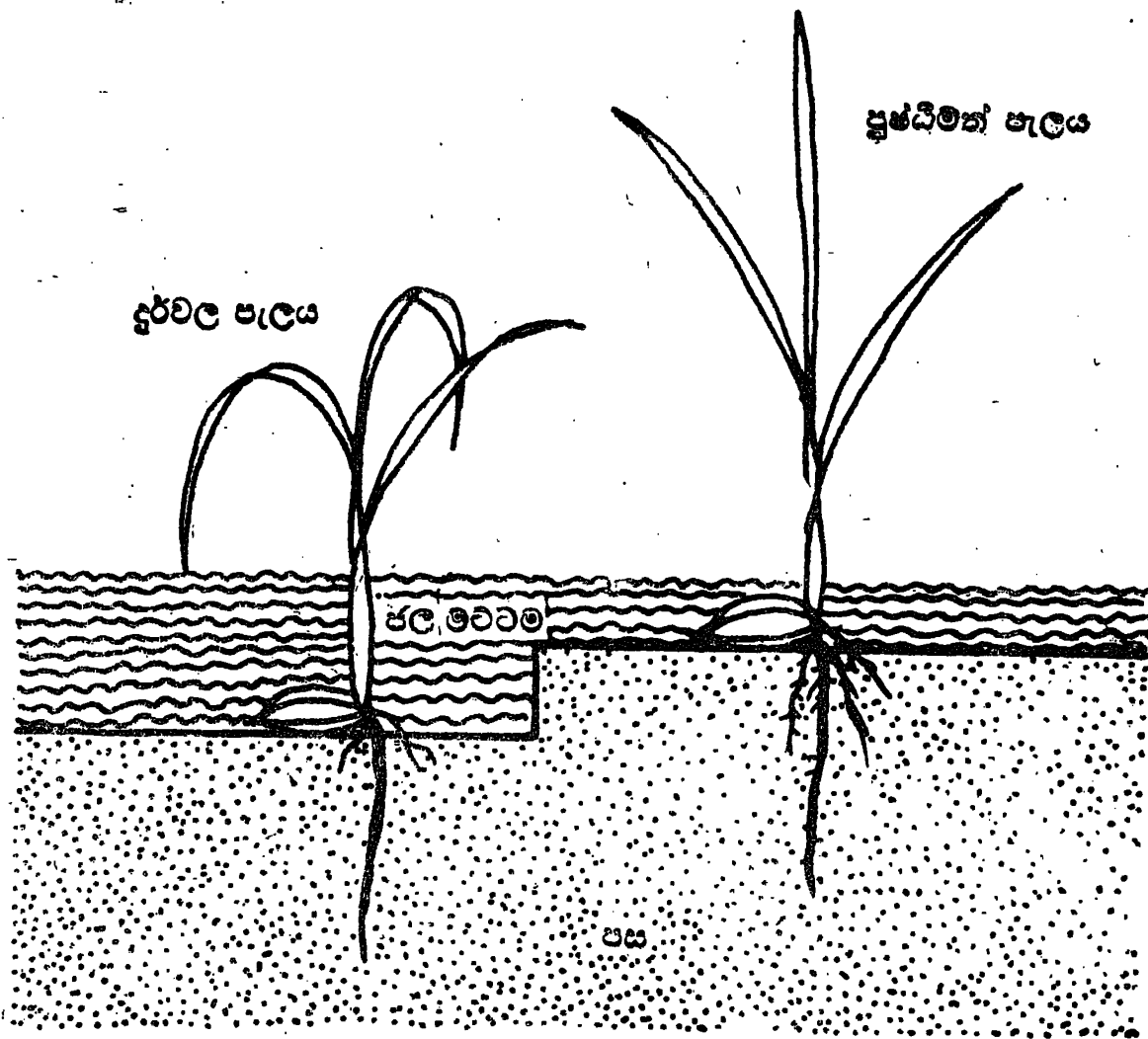
බොහෝ ගොවීන් තම කුඹුරට ජලය සපයා ගන්නේ නොයෙකුත් දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ බැවින් වරක් බැඳගත් ජලය කිසිම හේතුවක් නිසාවක් කුඹුරෙන් ඉවත් නොකිරීමට වගබලා ගනිති. බැක්ටීරියා රෝග කොපු පණුවාගේ හානිය කීඩාලාගේ හානිය හා කොපු අගමාරය වැනි ගැටළු පැතිරී යාමට හිතකර තත්වයක් ඇති වී අස්වැන්න අඩුවීම එහි අවසාන ප්‍රතිඵලය විය හැක.

උස් ජල මට්ටමක් නිරතුරුවම කුඹුරේ බැඳ තිබීමෙන් ඵලදායී රිකිලි සංඛ්‍යාව විශාල වශයෙන් අඩුවේ. වී වගාවට ජලය බැඳ තැබීමේ අත්‍යාවශ්‍ය අවස්ථාව වනුයේ මල සලකුණු වීමට දින 10 ට පෙර සිට පිදීමෙන් පසු කිරිවදින කාලය දක්වා කාල සීමාවේදීය. කිනම් හේතුවකින් හෝ ඒ කාලයේදී ජල හිඟයක් ඇති වුවහොත් විශාල බොල් ප්‍රමාණයක් ඇතිවීම වැලැක්විය හැකි නොවේ.

1.6 අස්වනු නෙලීම ප්‍රමාද කිරීම

නිසි කලට අස්වැන්න නෙලීම ද වැදගත් කරුණකි. අස්වනු නෙලීමට ප්‍රමාද වීමෙන් මියත්ගේ සහ කුරුල්ලන්ගේ හානියට පාත්‍රවීම, කිනිත කඩා වැටීම, ඇට හැලීම, ආදී දුර්වලතා ඇති

මනා ජල පාලනයකින් නිරෝගී පුෂ්ඨිමත් පැල නිපදවා ගත හැක

වි අස්වනු විනාශ විය හැකිය. නව වී වර් වල දැකිය හැකි වැදගත් විශේෂ ලක්ෂණයක් වනුයේ ධජ පත්‍රය තද කොළ පැහැයෙන් තිබිය දීම කරලේ සියළුම බීජ මෝරා තිබීමයි. එම නිසා ධජ පත්‍රය භාගයක් පමණක් කොළ පැහැයෙන් තිබිය දී වී අස්වනු නෙලීම වැදගත්ය.

1.7 නීතිමය ගැටළු

ඉහත සඳහන් කරන ලද නවීන ශිල්පීය ක්‍රම හරිහැටි ක්ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක නොවීම කෙරෙහි අදහෝචි ගැටළු සහ වෙනත් නීතිමය ප්‍රශ්ණද අධිකව බලපා ඇත. ඇතැම් කුඹුරු බිම් වලට අදාළ නඩු පනත් ආදියේ අවසානයක් දකිනතුරු ඒවා වගා කළ නොහැකි තත්වයක පවතී. ඇතැම් වීට මෙවැනි කුඹුරු වගා කළත් කුඹුරු බිම් හිමියා සහ අදහෝචියා අතර ඇති ගැටළු සහ අමනාපකම් වල හේතුවෙන් මන්දෝත්සාහී වීම නිසා පෝර යෙදීම, පළිබෝධ හානි මධ්‍යය ආදී පිළිවෙත් අනුගමනය නොකරති.

මෙවැනි හේතූන් නිසාද විශාල කුඹුරු බිම් ප්‍රමාණයකින් ලබා ගන්නා වී අස්වනු ප්‍රමාණය අඩු වී ඇත. ලෝකයේ නිපදවන ධාන්‍ය වලින් 5% පමණ විනාශ වන බවත් ශ්‍රී ලංකාවේ එය 30% දක්වා පමණ වන බවත් සොයාගෙන ඇත. නිපදවන මුළු අස්වැන්නෙන් ඉතා අධික ප්‍රමාණයක් මෙසේ අපතේ යා නොදී රඳවා ගතහොත් ස්වයං-පෝෂණයම එය ලොකුම රුකුළකි. ගොවියාගේ යම් යම් දුර්වලතා නිසා මේ අයුරින් අස්වනු අඩුවීම කෙරෙහි බලපාන ගැටළු රාශියක්ම “වළක්වා ගත හැකි” ඒවාය. විශේෂයෙන් ඇතැම් වගාකරුවන්ගේ නොසැලකිලිමත්කම සහ මන්දෝත්සාහී බව මෙවැනි කුඹුරු වල අස්වනු අඩුවීම කෙරෙහි දැඩිව බලපා ඇති බව පැහැදිලිව පෙනී යන කරුණකි.

2. වගා ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ ගැටළු

2.1 ක්‍රමවත් ජල වහන පද්ධතියක් නොතිබීම

බොහෝ වීට ඇතැම් වී වගා ක්ෂේත්‍රයන්හි නඩත්තුව සහ පාලනය පිළිබඳ කණගාටුදයක

තත්වයන් පවතිනු දැකිය හැක. කුඹුරට ජලය ලබා ගන්නා මාර්ග මෙන්ම වැඩි ජලය පිට කරන කුණුඇල මාර්ග වැසී තිබීම ද බරපතල ප්‍රශ්ණයකි. ක්ෂේත්‍රයට ජලය ලබා ගන්නා ඇල වැසී තිබීමෙන් ඇති වන එක් බාධාවක් නම්, වෂිටකින් පසුව ගොඩ ඉඩම් වලින් සෝදගෙන එන අධික ජල ප්‍රමාණය කෙලින්ම වගා බිමට ඇතුල්වී මුළු කුඹුරටම හානි පමුණුවමින් ගලා බැසීමයි. මෙයින් ගොයම් යට වී විනාශ වීම නියරවල් කැඩීයාම මෙන්ම වසර කිහිපයක් කීස්සේ පසේ සැකසී තිබුණ මැටි කළුල ආශ්‍ර සෝදයාම වැනි හානි සිදුවේ. එය පසෙහි සිදුවිය හැකි භෞතික, රසායනික, සහ ජෛව ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අහිතකර මට්ටමකින් බලපානු ඇත.

2.2 නියර සහ ඇලවේලි පිළිසකර කිරීමේ දුර්වලතා

ඇතැම් වීට කුණු ඇල හෙවත් ජලය පිට කිරීමේ ඇළක් තිබුණද, එය ඉතා පටු එකක් බවට පත්වී ඇත. මෙම ජල මාර්ග පටු වීමෙන් වැසී කලට ගොඩ ඉඩම් වලට එකතුවන විශාල ජල කඳන් බැසයාමට ඉඩ මදිවීම නිසා පිටාර ගලා ගොස් එයින් ඇතිවන සෝදපාළමෙන් කුඹුර විනාශ වී යයි. එම කැඩුණු බිඳුම නැවත පිළිසකර කිරීමට අධික වියදම් දැරීමට ද සිදුවේ. එවැනි කුඹුරු වල ඉදිරි කන්න කීපයක් තුළදී ද අස්වැන්න පහත බැසීමට ඉඩ ඇත.

නියරවල් හොඳින් සකස් කිරීම ද අස්වැන්න වැඩිකර ගැනීමට හේතුවන වැදගත් කරුණකි. පටු නියර කකුළුවන්, මියන් වැනි පළිබෝධකයින්ට පහසුවෙන් සිදුරු කළ හැකිය. අවශ්‍ය වන විටෙක ක්ෂේත්‍රයේ ජලය බැඳ තබා ගැනීමට නොහැකි වීම එහි අවසාන ප්‍රතිඵලයයි.

2.3 වගා බිම අවට අපිරිසිදුතාවය

වගා ක්ෂේත්‍රය පිරිසිදුව පමණක් වා ගැනීම සරු අස්වැන්නක් ලබා ගැනීම සඳහා හේතුවන

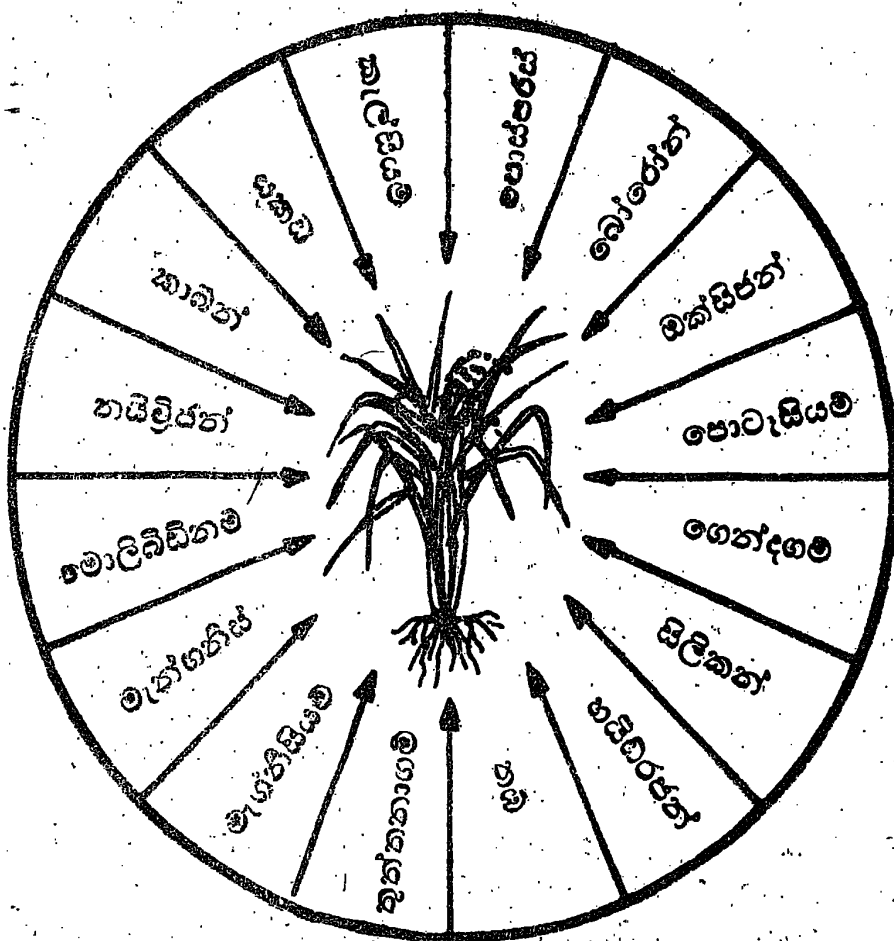
වැදගත් සාධකයකි. වගාව පිහිටුවීමට පෙර පමණක් නොව වගාව කරගෙන යන අතරතුරදීද නියරවල් සහ අවට පෙදෙස් වරින් වර පිරිසිදු කළ යුතුය. මියන්ගේ හානි සහ කෘමීන් හා රෝග වලින් වගාවට වන උවදුරු ආදිය මැඩ පවත්වා ගැනීමට එය අත්‍යාවශ්‍ය වේ. බොහෝ විට වගා ක්ෂේත්‍රය අයිතිකරු සහ ක්ෂේත්‍රය අවට වනාන්තේ අයිතිකරු එක් අයෙකුම නොවන අවස්ථාවලදී මෙවා පිරිසිදු කිරීමට බලපාන නොයෙකුත් නීතිය බාධක ද ඇති වේ. එහෙත් ප්‍රයෝජන ක්ෂේත්‍රයේ මෙවැනි ගැටළු නොමැති අතර අදාල කාර්යයන් නියමිත

දිනට නිසි පරිදි සිදු කෙරෙන බැවින් නිතරම උසස් අස්වනු ලැබිය හැකිවේ.

2.4 වගා බිමට හිරු එළිය නොලැබීම

ප්‍රභාසංස්ලේෂණ කාර්යාලය නොමැතිව පැළෑටියේ ආහාර නිෂ්පාදන කටයුතු වලදී හිරුඑළිය සීමාකාරී සාධකයක් බව අපි දනිමු. එබැවින් හිරුඑළිය යහමින් ක්ෂේත්‍රයම ලැබිය යුතුය. එසේ වුවද ක්ෂේත්‍රය අවට ඇති අවශ්‍ය මෙන්ම අනවශ්‍ය ගස්වැල් නිසාද, ගොවියාගේ ක්ෂේත්‍රයට හිරුඑළිය ලැබීමට බාධා ඇතිවන බව පෙනෙන්නට ඇති කරුණකි. ප්‍රයෝජන ක්ෂේත්‍රයන්හි මෙවැනි බාධාවන් ද ඉවත් කර ඇත.

ගොයම් ගසට අවශ්‍ය පෝෂ්‍ය පදාර්ථ

2.5 පාංශු විෂමතා සහ පෝෂණ උණකා

අද ශ්‍රී ලංකාවේ වී වගා කරනු ලබන කුඹුරු බිම් රාශියක් ලවනතාවය සහ යකඩ විෂ වීම වැනි ගැටළු වලට භාජනය වී පවතී. මෙවැනි ක්ෂේත්‍රයක් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා විශාල මුදලක් මෙන්ම ශ්‍රමය හා කාලය ද අවශ්‍ය වේ. දැනට මෙවැනි ගැටළු වලට ඔරොත්තු දෙන ප්‍රභේද ඇත්තේද සීමිත වශයෙනි. පෝර සැපයීමේ දී අකරින් පතර හෝ කාබනික පෝර පසට එකතු කරන්නේ නම් කුඹුරු වල පවතින ආශුමානු මූල ද්‍රව්‍යයන්ගේ හිඟතාවය මහඟුර වීමට ඉවහල් විය හැක. එමගින් පසේ භෞතික සහ රසායනික තත්වයන් ද දියුණු කරයි.

2.6 ඇතැම් රෝපණ ක්‍රම කෙරෙහි දක්වන අව තක්සේරුව

පැරණි ගොවීන් අනුගමනය කර ඇති ඇතැම් සාර්ථක වගා ක්‍රම ගොවියාගේ ක්ෂේත්‍රයෙන් ඇත්වී තිබීම ද වී අස්වනු අඩුවීමට හේතුවක් වී ඇති බව පෙනේ. උදාහරණයක් වශයෙන් යකඩ විෂවීමේ තත්වය ඇති කුඹුරු වල කිවුල් ඇල දැමීම දැන් බොහෝ ගොවීන්ට අමතක වී යමින් පවතී. වගාවේ කෘමි පළුබෝධකයින් විනාශ කර දමන පක්ෂීන්ට ලැහුම් ස්ථාන වශයෙන් කුඹුරේ වෙනත් ගස් නොමැති නිසා පොල්පිති ඔළු සිටුවීම වැනි ක්‍රම නිසා ද, පැරණි ගොවියා විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබාගෙන ඇත. විශේෂයෙන් රාත්‍රී කාලයේ වගාවට අධික හානි කරන මීයන්ගේ සතුරන් වන බස්සන්, බකමුණන් වැනි පක්ෂීන් සඳහා එවැනි ලැහුම් ස්ථාන අත්‍යාවශ්‍ය වේ.

මෙම හානි වළක්වා ගැනීමට පයෙම්පණ ක්ෂේත්‍රයන්හි නම් වීදුලිබලය කවන ලද කම්බි වලින් වගා ක්ෂේත්‍රය ආවරණය කිරීම, දිනපතා කම්කරුවන් යෙදවීම වැනි අධික වියදම් සහිත ක්‍රම හෝ යොදා වගාව ආරක්ෂා කිරීමට වෙර-

දරනු ලැබේ. ගොවීන්ගේ ක්ෂේත්‍ර වලදී මෙවැනි ක්‍රම අනුගමනය කළ නොහැකි නමුත් වගාව කෙසේ හෝ ආරක්ෂා කිරීම කළයුතුව ඇති බව අපි දනිමු.

3. සැපයුම සහ සේවාවන්

3.1 අවශ්‍ය අවස්ථාවේ දී අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය සපයාගත නොහැකි වීම

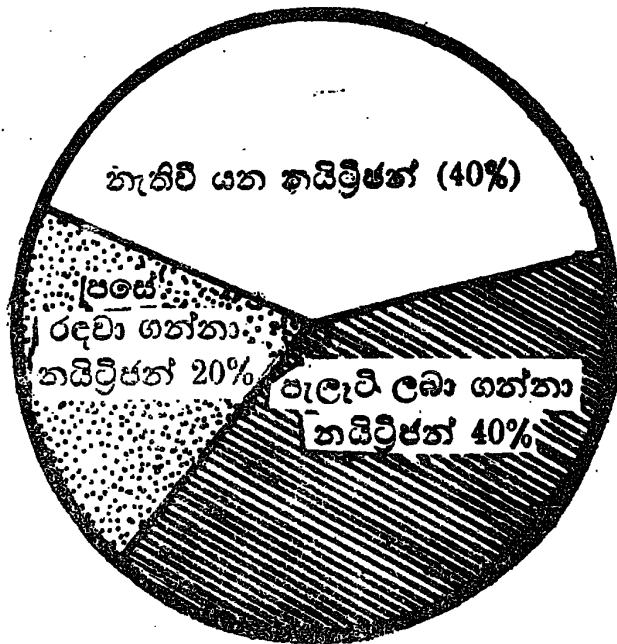
ගොවියා සහ වගා ක්ෂේත්‍රය යන අංශ දෙකම සතුටුදායක මට්ටමක පැවතුනද සැපයුම සහ සේවාවන්ගේ දුර්වලතාවයක් ඇති වුවහොත් අනිවාර්යයෙන්ම අස්වනු අඩුවීමට හෝ මුළුමනින්ම වගාව විනාශ වී යාමට ද ඉඩ තිබේ. වගා ණය සහ බිත්තර වී කලට වේලාවට සපයා ගැනීම මූලික අවශ්‍යතාවයකි. හොඳ බීජ දිරියක් ඇති උසස් තත්වයේ බිත්තර වී අනාගත සරු අස්වැන්නක පෙර නිමිත්තකි.

3.2 සැපයුම සහ සේවාවන්හි ගුණාත්මය දුර්වලවීම

බිත්තර වී වල පැලවීමේ දුර්වලතා, දුර්වලතත්වයේ ගොවි උපකරණ, ගබඩා කිරීමේ හා ප්‍රවාහන දුර්වලතා නිසා වැස්සට පින්තට හසු වී දිය බැස ගිය පෝර ක්ෂේත්‍රයට යෙදීම වැනි දුර්වලතා තවමත් අප රටේ දැකිය හැකි අතර අස්වැන්න අඩුවීමට එය තදින්ම බලපා ඇත. ග්‍රාමීය ගොවි සංවිධාන හොඳින් ක්‍රියාකාරී වන්නේ නම් මෙවැනි දුර්වලතා මහඟුවා ගැනීම එතරම් ප්‍රශ්ණයක් නොවනු ඇත.

මෙවැනි කරුණු වලින් සලකා බලන විට පෙනී යන්නේ පයෙම්පණ අංශ මගින් බිහිකර ගොවීන් අතට පත්කර ඇති නව දියුණු වී වර්ග වලින් ගොවියාගේ ක්ෂේත්‍රයේ දී මීට වඩා උසස් අස්වැන්නක් ලබාගැනීමට තවදුරටත් ඉඩකඩ තිබෙන බවයි. මෙම බාධක දුරුකර ගතහොත් මුලින් සඳහන් කළ පරිදි පයෙම්පණ මට්ටම සහ ගොවියාගේ මට්ටම අතර දැනට

අප යොදනු ලබන පොහොර වලට මෙවැනි තත්වයක් ඇතිවන බැවින් ඒවා ලබාගැනීමේ දී සහ යෙදීමේ දී වඩාත් සැලකිලිමත් විය යුතුය

පවතින අස්වනු පැය ගැනි තරම් දුරට අඩු කිරීමෙන් අපේ රට සහලින් ස්වයංපෝෂිත කිරීම ඉතා පහසු කාර්යයක් මිනු ඇත. ඇතැම් අවස්ථා වලදී රජයේ ආයතන මගින් මෙහෙය වන නිෂ්පාදන තරඟ වලට ඉදිරිපත් වන ගොවීන් පයෙහිම මට්ටමින් සඳහන් කරන පරිදීම උසස් අස්මින්නක් තම ක්ෂේත්‍ර වලින් ලබා ගන්නේ, පෙරකී බාධක මහඟරවා උසස් වගා

ක්‍රම අනුගමනය කිරීම නිසාය. එයින් ද ගොවියාගේ මට්ටමේ දී දැනට වඩා අධිකව අස්වනු ගැනීමට හැකියාවක් ඇති බව ඔප්පු වී ඇත. කරුණු මෙසේ හෙයින් ගොවියාට පාලනය කළ හැකි ඉහත කී බාධක මැඩ පවත්වා ගතහොත් "ශ්‍රී ලංකාව සහලින් ස්වයංපෝෂිත කිරීම අපහසු කාර්යයක් නොවනු ඇත."